

delse med hende — men det var idag, hendes Mand skulde rejse til London, og han havde den foregaaende Dag faaet tilsendt en uunderskreven Billet med Ordene „Imorgen Aften“. Han gik nu ud fra, at Mødested og Klokkeslet skulde være det samme som sidst.

Forresten havde han om Morgenens modtaget en anden Skrivelse, der næsten havde optaget ham mere end dette dog saa utaalmeligt ventede Elskovsmøde. Det var Neergaards Sagfører, der til hans største Forskrækkelse meddelte ham, at Neergaard i et efterladt Brev, der udtrykte hans sidste Vilje, havde „decideret ham den Sum, der vilde indkomme ved en i Testamentet nærmere fastsat offentlig Bortavktionering af Afdødes Bohave“. Testamentet var, tilføjes der i Brevet, i Grunden ugyldigt, idet det ikke var opsat i de lovbealede Former; men da den Afdødes to Søstre og eneste retmæssige Arvinger var meget velhavende gift, var der ingen Grund til at tro, at disse — der i Øjeblikket begge opholdt sig i Udlandet — ikke skulde godkende hans Dispositioner. Sagføreren anmodede ham derfor i sin Egenskab af Boets Eksekutor om en Samtale, naar hans Vej engang førte forbi hans Kontor.

Per havde ikke kunnet blive enig med sig selv om, hvad han skulde gøre ved den Historie, — han havde i første Øjeblik følt sig inderlig flov. Med al sin fatalistiske Tro paa sin Pagt med Lykken, og skønt Pengene virkelig blev kastet ham i Skødet paa et Tidspunkt, da han havde dem allerhaardst behov, kunde han ikke faa sig selv til at opfatte dette Udslag af en Selvmorderkaprice som en himmelsendt Hjælp. Paa den anden Side syntes han knap at kunne forsvare at give Afkald paa en saa betydelig Sum, der for lang Tid vilde bringe ham ud over alle Genvordigheder. Af det Laan, han havde skaffet sig, var der allerede ikke meget tilbage; og det meste af hans Udstyr var tilmed endnu ikke betalt.

— — Men nu rullede en lukket Droske frem fra Sidegaden. En lyst behandsket Haand viste sig i Vinduesaabningen, og i det samme sprang Per til, standsede Vognen, rev Døren op, tilraabte Kusken Navnet paa en bekendt Førstesals-Restaurations ved Kongens Nytorv og krøb ind.

Under Kørslen beredtes der ham straks en ret alvorlig Skuffelse. Han havde ventet at finde Fruen nervøs og urolig ... at se hende rødme og sitre under Pelsværkskaaben af Angst og Skamfuldhed. Han havde endogsaa forberedt sig